

بررسی سیانوباکتری *Oscillatoria sp.* در شرایط محدودیت، محدودیت نسبی و عدم محدودیت دی اکسید کربن و اثر توام آن با سوری

مریم صفائی کتولی^{*}، شادمان شکروی^۱، فربنا امیرلطینی^۱، زهرا حسینی کلبادی^۱

۱. گروه زیست‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان، گرگان، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۰۹/۰۹

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۰۶/۰۳

چکیده

هدف این پژوهش، بررسی خوگیری سیانوباکتری *Oscillatoria sp.* به شرایط توام دی اکسید کربن و سوری می‌باشد. نمونه، پس از جمع‌آوری، واکشت (کشت مجدد) و تخلیص، در محیط کشت مایع BG-110 وارد شد و تیمارهای توام سوری و دی اکسید کربن در شرایط دمایی ۲۸ درجه سانتی گراد و شدت نوری مداوم ۱۸۰۰ لوکس اعمال گردید. تیمارهای سوری، محیط کشت واجد ۰/۵ و ۰/۶ درصد کلرید سدیم بود. تیمارهای دی اکسید کربن شامل عدم هوادهی، هوادهی و تلقیح دی اکسید کربن اعمال گردید. در هر مورد بقا، رشد، نرخ رشد ویژه، محتوای فیکواریتین، فیکوسیانین، آلفوفیکوسیانین و کارایی فیکوبیلی زومی سنجش گردید. نتایج نشان داد که بیشترین میزان رشد مربوط به سوری ۰/۵ درصد در شرایط عدم هوادهی و تکانش (شیکر) بود. در روز نهم سوری ۰/۵ و ۰/۶ درصد به نقطه یکسانی از لحظه رشد رسید، ولی بعد از آن سوری ۰/۶ درصد روند کاهشی نشان داد. در سوری ۰/۵ درصد، در مقایسه دو حالت محدودیت (عدم هوادهی) و محدودیت نسبی (هوادهی) دی اکسید کربن، در ششمین روز بعد از تلقیح، بیشترین نرخ رشد مربوط به محدودیت نسبی دی اکسید کربن (هوادهی) بود، ولی در انتهای دوره رشد (روز باردهم) به نقطه یکسانی رسید که اختلاف معنی دار بود. در سوری ۰/۵ درصد، بیشترین مقدار رنگیزه فیکوبیلی پروتئینی مربوط به رنگیزه آلفوفیکوسیانین بود. در شرایط عدم محدودیت دی اکسید کربن (تلقیح) بالاترین رشد در سوری ۰/۴ درصد مشاهده شد. روی هم رفته، نتایج بدست آمده، حاکی از آن است که در شرایط توام دی اکسید کربن و سوری، خوگیری نمونه از طریق تغییرات رنگیزه‌ای و نیز کارایی فیکوبیلی زومی، امکان پذیر است. این امر، به کارگیری نمونه را در شالیزارها که با تنیش‌های توام سوری و محدودیت دی اکسید کربن مواجه هستند، موجه جلوه می‌دهد.

کلمات کلیدی: اسیلاتوریا، خوگیری، سیانوباکتری، شالیزار، سوری، گلستان

سیانوباکتری‌ها بخصوص اکوفیزیولوژی آنها در شالیزارها و زمین‌های کشاورزی اندک می‌باشد (شکروی و ساطعی، ۱۳۸۲). وجود دستگاه فیکوبیلی زوم یکی از استراتژی‌های مهم در بیوتکنولوژی است.

مقدمه

استان گلستان از قطب‌های کشاورزی و دامپروری کشور محسوب می‌شود، و با توجه به اینکه سیانوباکتری‌ها از توانمندی قابل توجهی جهت استفاده در بیوتکنولوژی کشاورزی (همانند پزشکی، صنعت، شیلات و نظیر این) برخوردارند، متناسبانه اطلاعات موجود در مورد

* Email:safaei2580@yahoo.com

تردیدآمیز است. به عنوان مثال گونه‌های سیانوباکتری که بررسی گردید، در هیچ کدام به وجود چنین سیستمی پی برده نشد (Richmon, 1986).

در اکوسیستم شالیزار، همانند اکوسیستم‌هایی نظیر مناطق مردابی در اواخر شب و پیش از طلوع خورشید به دلیل تجمع CO_2 غلظت HCO_3^- افزایش می‌یابد. بنابراین نوسان‌های pH در این اکوسیستم‌ها تا حد قابل توجهی وجود دارد. باید توجه داشت که در صورت عدم وجود مکانیسم تراکمی پیشرفت‌هه در سیانوباکتر، خصوصاً در خاک‌ها و شرایط قلیایی، فرآیند دی آزوتروفی به خصوص در تولید اسیدهای آمینه برخی خانواده‌های خاص با اشکال مواجه می‌گردد. کاهش شدید در سنتر آلفا کوگلوتارات و نیز کاهش در تولید اسیدهای آمینه خانواده آلفا کوگلوتارات و آسپارتات که عمدتاً به دلیل کاهش فعالیت PEP کربوکسیلاز روی می‌دهد از این جمله است. سوای این امر، به دلیل آن که فرآیندهای احیای نیترات به نیتریت و نیتریت به آمونیوم در بسیاری موارد وابسته به انتقال الکترون از طریق واکنش‌های تنفس است که وجود منابع کافی HCO_3^- را طلب می‌کند. دی آزوتروفی، به خصوص در هتروسیستم‌ها (در اشکال هتروسیست دار) وابسته به مقادیر متنابه‌ی الکترون و ترکیبات احیایی است که می‌بایست از طریق واکنش‌های تنفس و چرخه اکسیداتیو پتوز فسفات pH تأمین گردد (Stal, 1995). در خصوص نمونه‌هایی که در HCO_3^- را طلب می‌کنند. اگر آنچه را که در خصوص مکانیسم تراکمی در جلبک‌های دریایی وجود دارد در خصوص این گروه از سیانوباکتری‌ها به دلیل pH خاص سیتوزول (۷/۴) میزان یون بی‌کربنات در درون سیتوزول پس از جذب CO_2 به میزان قابل توجهی افزایش خواهد یافت (Ehling et al., 1997). رشد این موجودات و دی آزوتروفی آن‌ها در این شرایط نشان می‌دهد که به هر حال یا این میزان برای فعالیت‌های مربوط به اسمیلاسیون نیتروژن کافی بوده است و یا این که در نمونه‌های مذکور همانند جلبک‌های سبزی نظیر «سندسموس» نوعی پمپ CO_2 وجود دارد که با فعالیت

فیکوبیلیزوم‌ها سیانوباکتریا را قادر می‌سازند که در شرایط کم نوری مانند شالیزارها یا درون خاک‌ها با تنش موجود مقابله نمایند (سلطانی و همکاران، ۱۳۸۴).

در خصوص مکانیسم تراکمی CO_2 در سیانوباکتری‌ها، پژوهش‌های انجام شده در مقایسه با جلبک‌های سبز تک سلولی اندک است. این امر در خصوص نمونه‌های *Oscillatoria* کاملاً محسوس است. به هر حال مطالعات نشان می‌دهد که برخی سیانوباکتری‌ها می‌توانند مکانیسم جمع آوری کربن معدنی را هنگامی که در CO_2 پایین قرار گرفته یا هنگامی که برای ۶ تا ۴ ساعت در نور قرار می‌گیرند القا نمایند. وجود این سیستم به سیانوباکتر امکان می‌دهد که CO_2 را از محیط با اسیدیته بالا یا HCO_3^- را در اسیدیته پایین جذب نمایند. در طی تجمع CO_2 و HCO_3^- و یا هر دو pH می‌توانند وارد سلول گردند. این امر به نوع جلبک و محیط وابسته است (Goyal و همکاران، ۱۹۹۲)، در سیانوباکتری‌ها سیستم تراکمی CO_2 توسط ترکیب‌هایی نظیر H_2S بازدارندگی می‌شود. این ترکیب‌ها سوبسترایی برای کربنیک آنهیدراز (CA) بوده، بازدارنده رقابتی واکنش HCO_3^- به CO_2 محسوب می‌گردد. *Carbonil oxysulfide* (COS) نیز در سیانوباکتری‌ها بازدارنده رقابتی CA (کربنیک آنهیدراز) تشخیص داده شده است. مکانیسم عمل این ماده از طریق بازدارندگی تبدیل HCO_3^- به CO_2 با تأثیر بر روی کربنیک Goyal et al., 1992). به نظر می‌رسد که در سیانوباکتری‌ها، کربنیک آنهیدراز در مقایسه با جلبک‌های سبز دارای فعالیت پایین‌تری باشد (Beer et al., 1992). علاوه بر کربنیک آنهیدراز پری پلاسمی، عده‌ای از جلبک‌های دارای پمپ DIC غشایی هستند. جلبک‌هایی هستند که علاوه بر این پمپ غشایی، پمپ DIC کلروپلاستی را نیز دارا می‌باشند. پمپ DIC کلروپلاستی در صورت ایزوله کردن کلروپلاست می‌تواند تحت تأثیر وانادات بازداشت شود. این امر نشان می‌دهد که سیستم فعال انتقال کربن غیر آلی در کلروپلاست نیز وجود دارد. چنان که ذکر گردید وجود چنین سیستمی در سیانوباکتری‌ها در تمام موارد

سیانوباکتری *Oscillatoria* sp. به صورت خالص تهیه گردید John et al., (2002); Anagnostidis & Komarek (1990); Geitler (1932) و Prescott (1962); Desikachary (1959) انجام گرفت. نمونه پس از شناسایی کد گذاری گردید و در موزه جلبکی پژوهشکده علوم پایه کاربردی دانشگاه شهید بهشتی ثبت گردید. کشت در محیط مایع BG-110 و در شرایط نوری ۲ میکرو مول کواتتا بر متر مربع بر ثانیه (که توسط لامپ فلورسانست تأمین می گشت)، دمای ۲۸ درجه سانتی گراد و pH7 انجام گرفت (Soltani و همکاران، ۲۰۰۶). برای توازن اسیدیته از Hepes ۲۵ میکرومولار استفاده گردید (Soltani et al., 2006). بررسی های فیزیولوژیک در ارلن های با حجم ۲۰۰ میلی لیتر محتوی ۱۰۰ میلی لیتر سوسپانسیون انجام شد. محیط کشت ها به مدت ۱ ساعت هم زده شده و سپس به محفظه روشنایی منتقل گردیدند. پیش از تلقیح نمونه به مدت ۴۸ ساعت جهت ایجاد سازگاری وارد محیط کشت مایع شد. بررسی اولیه تیمارهای شوری در شرایط سه گانه و اثر توان ان با گاز دی اکسید کربن انجام گرفت. مرحله دوم سنجش گاز CO₂ بود نمونه به مدت یک ساعت تحت تاثیر کپسول گاز که محتوی CO₂، قرار گرفت.

تیمار شوری با استفاده از کلرور سدیم و به صورت افزایش نمک به میزان ۰/۴، ۰/۵ و ۰/۶ درصد به محیط کشت اعمال گردید. تیمارهای دی اکسید کربن و بررسی مکانیسم تراکمی در شرایط محدودیت دی اکسید کربن (بدون هوادهی)، محدودیت نسبی (هوادهی) و عدم محدودیت Poza- (تلقیح دی اکسید کربن به میزان ۱٪) انجام گرفت (Carrión et al., 2001). رشد بر اساس کدورت سنجی، با استفاده از اسپکتروفوتومتر (OD₇₅₀) سنجش گردید (شکری و همکاران، ۱۳۸۱). فیکوبیلی پروتین ها بر اساس سلطانی و همکاران (۱۳۸۴)، سنجش گردیدند آنالیزهای آماری با استفاده از نرم افزارهای SPSS Ver. 11 و SigmaPlot انجام شد.

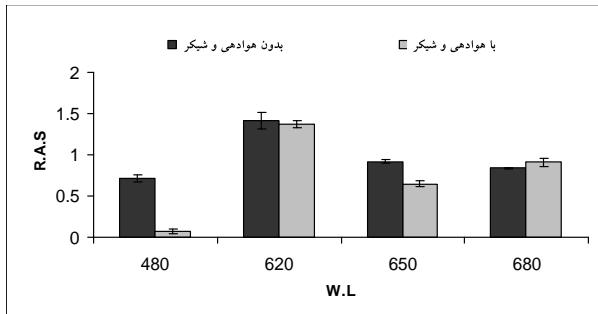
کربنیک آنهیدراز افزایش میزان HCO₃⁻ و تشدید فعالیت آنالپوربیک PEPCase می گردد. این امر در خصوص نمونه هایی که در pH های اسیدی سازگار شده اند، دلیل عمدۀ این که بسیاری سیانوفیتا قادر به زندگی در شرایط بالای اسیدی نبوده یا قادر به بردباری در برابر نوسانهای شدید pH نیستند می تواند به این دلیل نیز باشد مگر این که همانند آنچه در خصوص *N.calcicola* ذکر گردید، نمونه از طریق برون ریزش ترکیبات بافری به تعديل pH محیط خود می پردازد (Anand, Stal, 1995) و همکاران (۱۹۹۰) در پژوهش خود به مسئله وجود پمپ های CO₂ و HCO₃⁻ نظر آنچه در سندس موнос دیده شده است، اشاره ای ننموده است و آنچه تحت عنوان تعديل pH از طریق ترکیبات بافری بیان شده است ناشی از وجود چنین سیستمی باشد، در شالیزارها سیانوباکتری ها تحت تاثیر مجموعه ای از تنش ها قرار دارند که شوری از عده ترین آن ها محسوب می شود (شکری و همکاران، ۱۳۸۱). شرایط غرقابی سبب تغییر در محتوای شوری شالیزار می گردد و این امر همراه با دیگر تنش ها از جمله دی اکسید کربن، نور و اسیدیته می باشد توسعه سیانوباکتری تحمل شده و منجر به از بین رفتان آنها نگردد. سیانوباکتری ها نمونه های توانمند از نظر بیوتکنولوژی کشاورزی، از جمله کود بیولوژیک در شالیزاراند و یکی از ویژگی های مهم تحمل به تغییرات شوری در آنهاست (Boussiba, 1988).

هدف از این پژوهش، بررسی خوگیری سیانوباکتریوم *Oscillatoria* sp. به شرایط توان اکسید کربن و شوری است و بدین ترتیب نشان ویژه سازی این موجود از جنبه های مختلف واژ جمله فیزیولوژی و اکوفیزیولوژی می تواند راه گشای استفاده های کاربردی آتی باشد.

مواد و روش ها

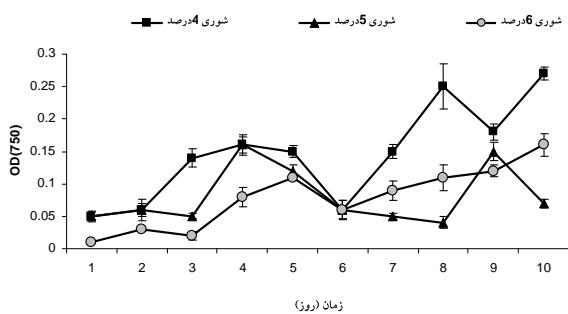
نمونه های خاک در سال ۱۳۸۵ از استان گلستان جمع آوری شدند. کشت نمونه های خاک مطابق روش کشت سیانوباکتری های خاکزی انجام گرفت (Kaushik, 1987) پس از تشکیل کلنی، جدا سازی و کشت های بعدی،

بررسی محتوی رنگیزه ای در شرایط محدودیت و محدودیت نسبی دی اکسید کربن در شوری $0/5$ % مورد بررسی قرار گرفت که بیشترین محتوی رنگیزه فیکوبیلی پروتئینی مربوط به رنگیزه الوفیکوسیانین و در طول موج 620nm اختلاف معنی دار است (شکل ۳).

WL: Wavelength. RAS: Relative Absorption Spectrum,
شکل ۳. مقایسه در زیوه رنگیزه های فیکوبیلی پروتئینی در سیانوباکتری *Oscillatoria* sp. در شرایط شوری $0/5$ درصد بدون هوادهی و شیکر (روز دهم)

منحنی شماره چهارم منحنی رشد را در شرایط عدم محدودیت دی اکسید کربن و اثر توان آن با شوری را نشان می دهد که بیشترین میزان رشد مربوط به شوری $0/4$ درصد می باشد و افزایش معنی دار پیدا می کند ($p<0.05$).

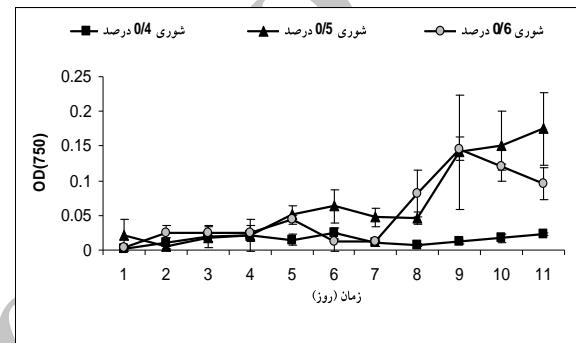
شکل ۴: مقایسه منحنی رشد در سیانوباکتری *Oscillatoria* sp. در شرایط شوری های متفاوت ($0/6$, $0/5$, $0/4$ درصد) به همراه تلقیح گاز دی اکسید کربن

بحث

مسئله رنگیزه های فیکوبیلی پروتئینی در سیانوباکتری ها به طور نسبی کمتر مورد توجه قرار گرفته است (شکری و همکاران، ۱۳۸۷). به نظر می رسد که این سیانوباکتری از نظر محتوای آلوفیکوسیانین قابل توجه می باشد (شکل ۳). بویژه

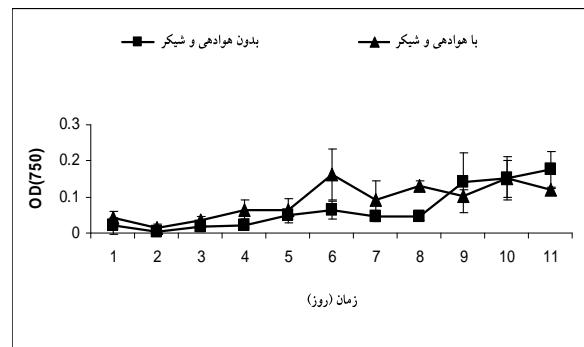
نتایج

با توجه به منحنی، نرخ رشد در شوری های متفاوت مورد بررسی قرار گرفت که اندازه گیری بر اساس کدورت سنجدی بود و بیشترین میزان رشد مربوط به شوری $0/5$ درصد در شرایط عدم هوادهی و شیکر بود، هر چند در روز نهم شوری $0/6$ درصد به نقطه یکسانی از لحاظ رشد رسید ولی بعد از آن شوری $0/6$ درصد روند کاهشی را نشان می دهد و اختلاف معنی دار است (شکل ۱).

شکل ۱: مقایسه رشد در سیانوباکتری *Oscillatoria* sp. در شرایط شوری های متفاوت ($0/6$, $0/5$, $0/4$ درصد) بدون هوادهی و شیکر ($p<0.05$)

در شوری $0/5$ ٪ شرایط محدودیت (عدم هوادهی) و محدودیت نسبی (هوادهی) دی اکسید کربن مورد بررسی قرار گرفت، هر چند در روز ششم بیشترین نرخ رشد مربوط به شرایط محدودیت نسبی دی اکسید کربن (هوادهی) بود ولی در روز پایانی به نقطه یکسانی رسید (شکل ۲).

شکل ۲: مقایسه رشد (کدورت سنجدی) در سیانوباکتری *Oscillatoria* sp. در شرایط شوری $0/5$ ٪ باهوادهی و شیکر و عدم آن ($p<0.05$)

کارایی سیستم فیکوبیلی زومی که در شرایط خشی (بهینه برای رشد) ملاحظه می‌شود، شاهدی بر توان انرژی دهی برای Poza-Carrión اعمال مکانیسم تراکمی دی اکسید کربن است (Poza-Carrión et al., 2001). عدم کارایی نمونه در جمع اوری دی اکسید کربن به میزان کافی در شالیزارها، بخصوص در شرایط غرقابی می‌تواند ناشی از همین باشد. به حرکت به سمت شرایط خشی، دستگاه فیکوبیلی زومی تقویت می‌شود و بخش مرکزی متشكل از رنگیزه‌های الوفیکوسیانین و بخش حاشیه ای متشكل از فیکواریتین، از نظر کمیت افزایش قابل توجه می‌یابد. توان نمونه برای رشد در شرایط خشی، ناشی از القای مکانیسم تراکمی دو طرفه ای است که خود می‌تواند از تقویت سیستم فیکوبیلی زومی منشا بگیرد (شکروی و همکاران، ۱۳۸۷).

نتیجه گیری نهایی

از ویژگی‌های منحصر به فرد نمونه رشد، خوگیری و بقا نمونه در شوری $0/5^{\circ}$ و همچنین بقا در شورهای متفاوت و CO_2 محدودیت و محدودیت نسبی و عدم محدودیت به می‌باشد وجود مکانیسم تراکمی فعال در نمونه از دیگر امتیازهای مشت آین سویه محسوب می‌شود. با توجه به اینکه برنج در غذای روزانه مردم ایران، دارای جایگاهی خاص است و از این نظر این گیاه در کشاورزی ایران به نوعی گیاه زراعی استراتژیک محسوب می‌شود و نیز با عنایت به مسئله ضرورت استفاده از کودهای بیولوژیک در آینده، مسئله بقاء و رشد موجود در شرایط نسبتاً مشابه شالیزار می‌تواند برای ابعاد کاربردی مفید باشد.

سپاسگزاری

نگارندگان وظیفه خود می‌دانند، از کلیه افرادی که در طول انجام این پژوهش، کمال همکاری را داشته اند، صمیمانه سپاسگزاری نمایند. سپاسگزاری خاص از سرکار خانم رسایی (کارشناس آزمایشگاه ژنتیک) و سرکار خانم کیایی (کارشناس آزمایشگاه تحقیقات)، به ویژه ضروری است.

محتوای الوفیکوسیانین در روند افزایشی داشت (در مقایسه با *Lyngbya wolfei* رجوع شود به Stal 1995). اما به کار بردن تیمار هواهدی تاثیر بر رهوی محتوی این رنگیزه نداشته است. بر خلاف سیانوباتری‌هایی که در بررسی‌های قبلی مورد توجه قرار گرفته اند (شکروی و ساطعی، ۱۳۸۲، سلطانی و همکاران، ۱۳۸۴، امیرلطیفی و همکاران، ۱۳۸۶، وکیلی و همکاران، ۱۳۸۵)، نمونه به شوری‌های متفاوت سازگاری دارد، انچنانکه در بررسی‌های Valiente and Soltani (۱۹۸۹) و همکاران (۲۰۰۶) در مورد میزان رشد سیانوباتری‌ها در شرایط آزمایشگاهی انجام گرفته است با بررسی‌های نمونه مطابقت دارد. بدین ترتیب این نمونه در شرایط عدم محدودیت دی اکسید کربن مکانیسم تراکمی نیرومندی از خود نشان می‌دهد.

توان تولید کلروفیل به عنوان شاخصی از سیستم فتوستتری، در تنש‌های شوری، با رشد نمونه سازگار نیست و به نظر می‌رسد روند متفاوتی نشان می‌دهند. تاثیر شوری، به خصوص از نظر تغییر آرایش مورفو‌لوزیک در زمان‌های مختلف و شکل‌گیری مختلف می‌تواند در این زمینه موثر باشد. دقت در نحوه آرایش و شکل‌گیری اجتماعات نشان داد که – به عنوان مثال – در شرایط شوری تا $0/5^{\circ}$ درصد، نمونه‌ها تمایل خود را به اتصال به کناره‌های ظرف از دست می‌دهند و نیز از نظر ظاهری رنگ سبز تیره به خود می‌گیرند که حاکی از تشدید بیوسنتر کلروفیل در آن‌ها است. در از نظر کاربردی، با در نظر گرفتن شاخص‌های Boussiba (۱۹۸۸) به نظر می‌رسد که توان سیستم فتوستتری در این سویه با افزایش نسبتاً شدید شوری (و یا کاهش آن) سازگار نیست. از این نظر کارایی نمونه در مقایسه با سیانوباتری‌های هتروسیستوس کاهش می‌یابد (Soltani et al., 2007). بر خلاف آنچه در گزارش‌های شکروی و همکاران (۱۳۸۱) و امیرلطیفی و همکاران (۱۳۸۶) در مورد سیانوباتری‌های جنس‌های دیگر آمده است، در سیانوباتری‌های استیگونماتال و نوستوکال مشاهده نگردیده است (امیرلطیفی و همکاران، ۱۳۸۶).

منابع

سیانوباکتریوم *Fischerella ambigua* پایان نامه کارشناسی ارشد، گروه زیست شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان.

Anagnostidis, K. and Komarek, J. (1990). Modern approaches to the classification of cyanobacteria. Stigonematales. Achieves for Hydrobiology sup 14, 224-286.

Anand, N.L., Radha, R.S., Hopper, G.R. and Subramanian, T.D. (1990) Blue-green algae as biofertilizers: certain view points on the choice of suitable isolates. In: Perspective in phycology, International symposium of phycology at university of Madras, New Delhi: Today and Tomorrow's Publishers.

Beer, S., Spencer, W.E. and Bowes, G. (1992). HCO_3^- use and evidence for a carbon concentrating process in the mat-forming cyanophyte *Lyngbya birgei* G.M.Smith, Aquatic Botany, 42, 159-171

Boussiba, S. (1988). *Anabaena azollae* as biofertilizer. In: Algal biotechnology, eds. T.J. Stadler, M.C. Millon, Y. Verdus, H. M. Karamanos and D. Christiaen, Elsevier applied science.

Desikachary, T.V. (1959). Cyanophyta. Indian council of agricultural research, monographs on Algae New Delhi, India, 140 (5)1475-1501.

Ehling, S.M., Bilger, W. and Scherer, S. (1997). UV-B induced synthesis of photoprotective pigments and extracellular polysaccharides in the terrestrial cyanobacterium *Nostoc commune*. bacteriology, 179(6) 1940-1945

Geitler, L. (1932) Cyanophyceae von Europa Kryptogamen flora Akademiche Verlags gesellschaft. Leipzig.(102) 454-461

Goyal, A., Shiraiwa, Y. and Tolbert, N.E. (1992). Carbon oxysulfide inhibition of the CO_2 - concentrating process of unicellular green algae. Plant physiolgy. (98) 578-583

John, D.M., Whitton, B.W. and Brook, A.J. (2002). The Freshwater Algal Flora of The British Isles - Cambridge University Press 87 201-219.

Kaushik, B.D. (1987). Laboratory methods for blue-green algae. Associated Publishing Company, New Delhi, India87 547-562.

امیرلطیفی، ف.، شکروی، ش.، و علمایی، م. (۱۳۸۶).

بررسی بقا و رشد و وضعیت رنگیزه ای سیانوباکتری *Nostoc* sp. در شرایط متفاوت اسیدیته و قلیاییت، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان.

سلطانی، ن.، خاوری نژاد، ر.، طباطبایی یزدی، م.، شکروی، ش.، و فرناندز والیته، ا. (۱۳۸۴). بررسی خواص آنتی میکروبیال و فیزیولوژی سیانوباکتری ها در محیط های افراطی، پایان نامه دکترای تخصصی، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه تربیت معلم تهران.

شکروی، ش.، سلطانی، ن.، و بافتحه چی، ل. (۱۳۸۱). تدوین تکنولوژی استفاده از سیانوباکتری ها به عنوان کود بیولوژیک در شالیزارها، شورای عالی تحقیقات نهاد ریاست جمهوری (طرح ملی) مجری پژوهشکده علوم پایه کاربردی، جهاد دانشگاهی، دانشگاه شهید بهشتی.

شکروی، ش. و ساطعی، آ. (۱۳۸۲). بررسی پتانسیل سیانوباکتری به منظور تلقیح در شالیزار، گزارش طرح پژوهشی، معاونت پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان.

شکروی، ش. و ساطعی، آ. (۱۳۸۴). نشان ویژه سازی مورفوولوژیک سیانوباکتری به منظور تلقیح در شالیزار، گزارش طرح پژوهشی، معاونت پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان.

شکروی، ش. سلطانی، ن.، بافتحه چی.ل. (۱۳۸۷). سیانوباکتریولوژی، چاپ اول، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان، ۲۵-۲۰

وکیلی، ف.، شکروی، ش.، قورچی بیگی، ک. و سلطانی، ن. (۱۳۸۵). بررسی رشد و وضعیت هتروسیست در

Poza-Carrion, C., Fernandez-Valiente, E., Fernandez Pinas, F. and Leganes, F. (2001) Acclimation of photosynthetic pigments and photosynthesis of the cyanobacterium *Nostoc* sp. Strain UAM 206 to combined fluctuations of irradiance, pH, and inorganic carbon availability, Journal of Plant Physiology 158, 1455-1461.

Prescott, G.W. (1962). Algae of the western great lake area. W.M.C. Brown Company Pub.

Richmon, A. (1986). Handbook of microalgal mass culture. CPR Press.

Smith, G.M. (1950). Freshwater algae of the United States. Mc Graw Hill, Co. pp: 719.

Soltani, N., Khavari-Nejad, R., Tabatabaei, M., Shokravi, Sh., Valiente, E.F. (2006). Variation of Nitrogenase Activity, photosynthesis and

pigmentation of cyanobacterium *Lyngbya* sp. FS33 Agardh strain FS18 under different irradiance and pH. World Journal of Microbiology and Biotechnology. 22(6): 571-576.

Soltani N., G.Zarrini, Y.Ghasemi, Sh.Shokravi and L.Baftechi (2007) Characterization of soil cyanobacterium Fischerella sp. FS18 under NaCl stress Journal of Biological Sciences 7(6): 931-936

Stal, J.S. (1995). Physiological ecology of cyanobacteria in microbial mats and other communities. New Phytology 131, 1-32.

Valiente, E.F. and Leganes, L. (1989). Regulatory effect of pH and Incident Irradiance on the levels of Nitrogenase activity in the cyanobacterium *Nostoc* sp. UAM205 Journal of Plant Physiology. 135, 623-627.